



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola V. Martini Papae I. Ad Ioannem Episcopvm Philadelphiae.
Constituit eum in oriente vicarium cum potestate constituendi episcopos,
& presbyteros, lapsosque ad fidem redeuntes in pristino ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

EPISTOLA V.

MARTINI PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM PHILADELPHIÆ.

Constituit eum in oriente vicarium cum potestate constitueri episcopos , & presbyteros , lapsosque ad fidem redeuntes in pristino dignitatis gradu collocandi: improbat Macedonii & Petri electionem ab hæreticis factam : mittit acta Concilii publicanda.

*Ioanni episcopo Philadelphia Martinus seruus seruorum Dei,
sanctæ eius catholicae & apostolicae Romanorum
ecclesiæ episcopus.*

FIDELIS sermo , & omni acceptione dignus , quem de te accepimus , dilecte frater , & ex iis quæ ad nos a te scripta sunt , & ab iis qui experimentum iam ceperunt spiritualis tuæ secundum Deum conuersationis , Stephano nempe dilecto coepiscopo nostro , & comitibus eius , monachis mansionis sancti Theodosii . Notum enim fecerunt nobis studium te de iis habere , in quibus episcopum esse oportere apostolicus sermo determinat : *Sobrium, prudenter, ornatum, hospitalem, doctorem, modestum, non litigiosum, non cupidum, suæ ecclesiæ bene praepositum.* Hæc igitur audientes , gratiam habemus Deo , cui seruimus a iuuentute nostra , qui confortauit vos cum omnibus qui eum diligunt , vt ad mensuram perueniretis huiusmodi Deo amabilis virtutis : quoniam iis qui secundum propositum vocati sunt , omnia cooperatur . qui nobis etiam omnia diuinæ eius virtutis , quæ ad vitam & pietatem pertinent , donauit per cognitionem eius qui vocauit nos propria gloria & virtute : per quæ preciosæ magnæque promissiones donataæ sunt , vt per hæc simus diuinæ confortes naturæ , fugientes eius quæ in mundo est concupiscentiæ corruptionem . Sic igitur procedentem in Domino , & ascensiones ad eum facientem de gloria in gloriam , caritatem tuam exhortamur , religiosissime frater , nostram istic vicem implere , id est , in orientis partibus , in omnibus ecclesiasticis functionibus atque officiis : vt in hoc maxime , sicut oportet , fuscites gratiam Dei , quæ inter est per impositionem sacerdotalis dignitatis , & nostræ apostolicæ vicis . *Non enim dedit nobis Deus spiritum.*

Concil. Tom. 15.

C

timoris, sed fortitudinis, & dilectionis, & prudentiae ad tollendam omnem hæresim, quæ verbo fidei aduersatur, & ad omne vitium expugnandum, quod virtuti diuinæ contrarium sit: ut sic prosperans in Domino, ea quæ defunt corrigas, & constitutas per omnem ciuitatem earum quæ sedi tum Hierosolymitanæ, tum Antiochenæ subsunt, episcopos & presbyteros, & diaconos: hoc tibi omni modo facere præcipientibus nobis ex apostolica auctoritate, quæ data est nobis a Domino per Petrum sanctissimum, & principem apostolorum; propter angustias temporis nostri, & pressuram gentium: ne usque in finem in illis partibus deficiat sacerdotalis decoris eximus ordo, ac ne inde de cetero nostræ religionis magnum & venerandum mysterium ignoretur: Si iam non sit sacerdos, & sacrificium aut spirituale libamen, quod iugiter Deo in odorem suavitatis pro salute populi offeratur. Nam oportet in hoc maxime tempore pastoribus spiritualibus frequentari ac muniri quæ vbiique sunt Dei catholicas ecclesias, quo iuxta ipsius Domini prædictiones, tribulationes propter peccata nostra venerunt, quales non fuerunt ab initio mundi usque modo, neque fient, cum quibus & magnæ scandalorum tentationes, ut in errorem inducantur, si fieri potest, etiam electi. Quocirca ne differas omnimodo, dilecte, implere, iuxta præceptum nostrum, episcopis, & presbyteris, & diaconis, quæ istic sunt catholicas ecclesias, qui per propriam eorum conuersationem in omnibus bonis testimonium habeant. Oportet enim episcopum, sicut beatus Paulus dicit, sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem, non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum: sed hospitalem, benignum, prudentem, iustum, sanctum, continentem, amplectentem eum qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt arguere: presbyteros sobrios, prudentes, sanos in fide, in dilectione, in patientia: diaconos similiter pudos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe luxurum seellantates. Hæc enim faciens, & te ipsum saluabis, & rationabiles Dei greges, incursum effugientes luporum, huiusmodi sacerdotum diligentia. Dolor enim mihi est magnus, & incessabilis molestia cordi meo, quoadusque

*Sublatu fa-
cerdotio,
religionis
ignorantia
obrepit.*

*Malis tem-
poribus fa-
tagendum
maxime, vt
numerofus
vbiique sit
clerus, qua-
lis hic po-
nitur.*

Matth. 24.

Tit. 1.

per vestrum in Christo studium, hoc opus absolutum vi-deam. quandoquidem hoc & prius apostolica hæc sedes fieri præcepit per memoratum Stephanum, dilectum coepiscopum nostrum. Sed hoc salutare propositum ad effectum venire prohibuerunt, qui talia prohibere dignos seipsoſ præstiterunt: qui pro arbitratuſ ſuo, ea quæ ædificationis ſunt, nota ei omnino non fecerunt, nempe præcepita demandatae viciſ apostolicæ huius cathedralæ, quibus iuſſus eſt electiones ibi facere eorum, qui ad curam Christianiſſimi populi deligendi ſunt: ſolummodo autem ei ſignificarunt de depositione, timorem Domini minime cogitantes, neque in hiſ formidabilem eius indignationem. Quoniam igitur, vt noſti, dilecte frater, in ædificationem magis quam in deſtruictionem a Domino potestatem acceſimus: ſtudio tibi ſit, ea quæ ædificationis ſunt operari, dato tibi per nos eius diſcipulos apostolico præcepto & potestate: & gratia dignos promouere nequaquam dubites, ad incolument & ſecuritatem ecclesiæ catholicæ, cum magna dilectione exhortans eos, qui iam depositi ſunt, conuerti ad Dominum; potest enim eos rurſum in admirabilem lucem ſuam adducere, qui hæc facit, & immutat, prout utilius eſt. Quocirca etiam hortatur propheta dicens eis: *Accedite ad eum, & illuminamini, & facies vestrae non confundentur: quæ vero signantur lumine.* Et, *Si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. Si volueritis, & audieritis me, bona terræ comedetis. Lauamini, mundi eſtote, auferte nouitates cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite a commentitiis vestris dogmatibus; diſcite bene confiteri, quærите orthodoxam fidem: & venite, & recipiam vos, dicit Dominus.* Quare nimium propter ipſos aprior, donec rurſum formetur in iis per fidem Christus. Vnde pro ipſis indeſinenter diu noctuque cum lacrymis obſecrationem facio, vt ipſe qui propter nos in carne voluntarie paſſus eſt, rurſum eos virtute proprii & viuifici ſanguinis ad ſeipſum & nos indiſſolubiliter per ſinceram concordiam vniat. Cognoscens igitur, dilecte, huiuſmodi nostrum de ipſis mœrorem, ne cefſes per miſericordiam Dei continentē eos hortari, & propheti-cam iis quotidie decantare vocem, quæ dicit: *Numquid terem. 8.*

Concil. Tom. 15.

C ij

* Jacob. 4. Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis.
 Appropinquate mihi, & appropinquabo vobis, dicit Dominus: quia Deus appropinquans ego sum, & non Deus de longe. Prope enim Dominus omnibus innocentibus eum in veritate, quæ a sanctis patribus prædicatur. Et vero ne defatigeris hoc faciens. Scriptum est enim: Bonum facientes ne deficiatis. Optime autem audiens dicentem: Fratres mei, si quis ex vobis errauerit a veritate, & conuerterit quis eum; scire debet, quoniam qui conuersti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, saluabit animam eius a morte, & operiet multitudinem peccatorum. Et rursum: Si separaueris preciosum a vili, quasi os meum eris: & conuentur ipsi ad te, & tu non conuerteris ad eos. Et dabo te populo huic in murum æneum, fortis. Quapropter si virtuti gratia mentem obsequentem habebunt, & obedientem auctrem, ut persuadeantur, & audiant vocem Domini, ut eum per veram confessionem cognoscant; confirma unumquemque eorum in proprio ordine, scriptos libellos ipsis dantibus de orthodoxa fide: ut fructum Deo ferant, aliorum conuersationem & meliorationem: atque ut multum fructum afferentes, maiore a Deo honore digni habeantur. Hoc etiam omnino aduertet caritas tua, in iis qui ab ipsa confirmantur, aut eliguntur, ne quo modo, præter haeresim quæ ab ipsis dato libello euacuatur, alia quædam peccata, notata Canone, eorum impedian vel confirmationem velectionem. Impossibile enim est, ea contegere vel prætermittere, quæ continentem locum defensionis non habent: sed omnino in iis qui libenter peccant & amant peccare, denegare oportet eam veniam, quæ in huiusmodi lapsibus ex dispensatione datur: ne & ipsis propter Canonis contemptum amplius grauentur, & nos in culpa simus, iniuste agendi iis licentiam permitentes. Defensores enim diuinorum Canonum & custodes sumus, non præuaricatores: quandoquidem præuaricationibus coniunctæ manifesto retributiones sunt. Cuius rei gratia, hortamur Canonem obseruari in iis, qui præter mentem ac scientiam seipso elegerunt vel delecti sunt in patriarchia beatæ memorie Sophronii. Qui sane ante ipsius patriarchiam, vel post decepsum in Domino, a quibusdam non conuenienter electi sunt, propter angustiam (ut dictum est) temporis, vel quod eius copia non esset,

qui iudicio adhibito sive iuxta Canones eligere deberet,
vel permittere : tales datis scriptis libellis confirmari
mandamus , nullatenus inde Canoni præiudicio facto.
Nouit enim Canon afflictorum temporum persecutioni-
bus veniam tribuere , in quibus contemptus non præces-
fit , præuaricationem redarguens : sed angustia magis &
penuria , quæ propter necessitatem , ex misericordia cogit
multam diligentiam prætermittere. Sed hæc de istis. Eius
vero qui false episcopatus sibi nomen affinxit , Macedo-
nii dico , importunas literarum minas , sive protestatio-
nem , fortiter despuit , vt rabidi canis & temerarii latra-
tum ; auscultans ei qui dicit : *Nolite timere opprobrium homi-*
num , & contemptu eorum ne vincamini. Hunc enim episco-
pum catholica ecclesia nullo modo nouit , non solum
quod is præter Canones in externa regione sine consen-
tu , & absque ullo certo decreto , hanc sibi appellationem
vsurpauit : sed & quod consentiat hæreticis , qui hære-
feos suæ appendicem , eius electionem per contemptum
tumultuarie fecerunt : quemadmodum & Petri , qui ab
iis nominatus est & assimulatus episcopus Alexandriæ:
vt per plures & ascriptitias personas , hæresim suam mu-
nitiorem vtique reddant : quam vna cum ipsis impræsen-
tiarum canonice hic & synodaliter anathematizauimus ,
Theodorum videlicet , qui Pharan episcopus fuit , & Cy-
rum qui Alexandriæ , & Sergium qui Constantinopolis ,
eiusque successores Pyrrhum & Paulum , & eos qui si-
milia ipsis senserunt , aut sentiunt , vel sentient , & usque
in finem non pœnituerint aut se correxerint : quibuscum
& typum , quæ ex suggestione ipsius Pauli nuper facta
est , contra integratatem nostræ Christianæ fidei : definien-
tes , vt vbique omnes orthodoxi pie sentiant & confi-
teantur , sicut tradiderunt nobis præcipui catholicæ ec-
clesiæ patres & sanctæ vniuersales quinque Synodi : id
est , duas eiusdem & viius Domini ac Dei nostri Iesu
Christi secundum hypostasim vnitas inconfuse & indiu-
se naturas , ex quibus & in quibus constat : duasque iuxta
naturam operationes , ac duas iuxta naturam volunta-
tes , diuinam & humanam , in uno & eodem connatu-
raliter vnitas & seruatas. Quæ vt cognoscat tua in Domi-
no spiritualis dilectio , ac per te omnes quæ istic sunt ec-

C iiij

clesiæ catholicæ : hæc ipsa a nobis hic synodaliter gesta, ad
constituendam defendendamque catholicam ecclesiam,
vna cum encycliis nostris & synodalibus literis misimus
per presbyterum & apocrifarium nostrum , abbatem
Theodorum, & monachos sancti Theodosii religiosissi-
mæ mansionis , Ioannem , Stephanum , Leontium , qui
huiuscmodi nostræ apostolicæ Synodo interfuerunt, &
per gratiam Dei ipso visu didicerunt quæ infecuta sunt
omnia, & canonice definita. Quæ ipse firmiter custodiens,
denuntia quoque omnibus , qui istic sunt , fidelibus po-
pulis inuiolabiliter tenere , vt propriarum salutem ani-
marum. Quapropter testificor coram Deo & Iesu Chri-
sto & electis angelis , vt hæc custodiens , amoto omni
præiudicio , nihilque placendi causa faciens , sed ex pura
conscientia , euangelium gratiæ tradas omnibus sicut ac-
cepisti & a sanctis patribus , & a nobisipfis , qui synoda-
liter sanctiones eorum confirmauimus. Ne igitur erube-
scas testimonium Domini nostri Iesu Christi , sed confor-
teris gratia ipsius : & quæ audisti a nobis per multos te-
stes , siue demonstrationes ex scripturis & ex patribus , ea
commenda fidelibus hominibus , qui idonei sint ad alios
 1. Tim. 3. quoque docendos. Tu collabora euangelio ex virtute Dei , ut
bonus miles : certa bonum certamen fidei , apprehende vitam æ-
ternam. Quandoquidem manifeste magnum est pietatis sacramen-
tum , quod manifestatum est in carne , iustificatum est in spiritu ,
apparuit angelis , prædicatum est gentibus , creditum est in mun-
do , assumptum est in gloria. Propter quod hæc doce & exhortare ,
testificans coram Deo , non excitare pugnas verborum absque uti-
 2. Tim. 6. litate , ad subversionem fidei. Si quis autem aliter docet , & non
acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi , & ei quæ
secundum pietatem est doctrinæ ; superbus est , nihil sciens , sed lan-
guens circa questiones & pugnas verborum importunas , ex qui-
bus oriuntur inuidiae , contentiones , blasphemiae , suspiciones ma-
lae , conflictationes hominum mente corruptorum , & qui verita-
te priuatisunt , reprobi circa fidem : sed ultra non proficient. Insi-
 2. Tim. 3. plentia enim eorum manifesta erit omnibus , sicut & illorum fuit :
id est illorum , qui ante ipsos fuerunt , hæreticorum . quos
deuitans , carissime , permane in iis quæ didicisti , & credita
 1. Tim. 4. sunt tibi , sciens a quibus didiceris. nemo sacerdotium tuum con-
temnat : sed forma sis omnibus in sermone , in conuersatione , in di-

lectione, in fide, in sanctitate. Attende lectioni, exhortationi, doctrinæ. Noli negligere gratiam quæ in te est, quæ data est tibi per sacerdotalem dignitatem, & functionem nostræ apostolicæ vicis: ut profectus tuus omnibus manifestus auctoratus sit, & ante omnes ipsi Deo, apud quem susceptorum pro virtute & pietate laborum reposita est dignis laus & corona iustitiae, quam reddet tibi iustus iudex, qui perfecte serues eius orthodoxam fidem, & mandatum prompto animo impleas, in gloriosa eius ac tremenda apparitione. Ecce vero in auxilium, ut magno studio, ac sine ullo impedimento, caritas tua ministerium impleat, a nostra apostolica auctoritate tibi commissum: hortati sumus Deo amabiles episcopos, ipsum dico Theodorum Ezbuntiorum, & Antonium Bacatorum, adesse in omnibus, ac pro viribus inseruire huiusmodi spirituali voluntati tuæ: quibuscum & Georgium, dilectum presbyterum & archimandritam, & Petrum Christi amantem, Adraensem nempe, ac omnino eos, qui in illis partibus fidem Dei verumque zelum habent: quorum merces plurima erit apud Deum, cum vobis promptitudinem animi studique sui præstiterint in omni obedientia & gratia perfectione.

EPISTOLA VI.

MARTINI PAPÆ I.

AD THEODORVM EPISCOPVM

ESBVENTIORVM.

Ostendit eum sua confessione hæreticorum furorem repressisse, & ad obediendum Ioanni Philadelphiae episcopo, quem constituerat vicarium, hortatur.

*Theodoro episcopo Ezbuntiorum Martinus seruus seruorum Dei,
sanctæ eius catholicæ & apostolicæ Romanorum
ecclesiæ episcopus.*

Es tt confusio adducens peccatum, & est confusio adducens Eccles. 4. gloriæ & gratiam. Tu igitur, religiosissime frater, confusionem vituperabilem culpans, scripta tua secundum Deum satisfactione, gloriam tibi & gratiam acquisiisti. gloriam quidem, orthodoxam de ipso Domino ac Deo nostro confessionem: gratiam, vero splendorem tuo-